

అబ్బార్నకు మరింత వెనులుబాటు

ంద దశలైని గ్రహణ శశువులు అనాధారణ లక్ష్యజాలు, మతమంచన లోపాపి లున్స్ట్రీయిల్తే 24 వారాల తర్వాత కూడా వైద్యుల సలహాతో అబార్ఘన్ చేయించుకోడానికి అవకాశమిస్తూ 2020లో రూపొందించిన బిల్లుకి రాజ్యసభ మంగళవారం నాడు ఆమోదం తెలిపింది. ఈ బిల్లు 2020 మార్చిలో లోకసభ ఆమోదాన్ని పొందింది. ఇది ప్రగతిశీల బిల్లు అనడానికి ఏ మాత్రం వెనుకాడవ లసిన పని లేదు. చాటుమాటుగా గర్భాలను తొలగించుకోవలసిన దుస్థితికి స్వస్తి చెబుతూ తగిన శిక్షణ కౌరవడిన నకిలీ వైద్యుల దయాద్యక్షిణ్యాలపై ఆధారపడ వలసిన దుర్గతికి తెర దించుతూ చట్టబద్ధ గర్భప్రావానికి అవకాశం కల్పించడం అందులో పిండస్త శిశువు వయసు పై ఉన్న పరిమితులను తొలగించుకుంటూ మహిళలకు తగినంత స్వేచ్ఛనివ్వడం ప్రగతిశీల సమాజాల లక్ష్యం. తన గర్భం లోని శిశువును కనడమా, వదిలించుకోడమా అనేది మహిళల స్వయం నిర్ణయాధికారానికి లోబడి ఉండడం వారి ఇష్టానికే దానిని వదిలివేయడం అనేది సంపూర్ణ స్వేచ్ఛాయుత సమాజాల ప్రత్యేకత. కాని ఇష్టానికే చాలా దేశాల్లో మత దృష్టితో గర్భప్రావాన్ని దోషంగా పరిగణించడం కొనసాగుతున్నది. అది మహిళకు ఎంత క్షోభ కలిగిస్తుందో గర్భాన్ని తొలగించుకునే స్వేచ్ఛను ఆమె నుంచి హరించడమనేది హక్కులపరంగా ఎంతటి దుర్మార్గమైనదోచెప్పునవసరం లేదు. 24 వారాలకు మించిన గర్భాన్ని కూడా తొలగించుకునే అవకాశం ఇచ్చే బిల్లును రాజ్యసభ ఆమోదించడం ఎంతైనా ఆఫ్సోదకరమైన పరిణామం. దేశంలో వైద్యుల సలహా మేరకు అబార్ఘన్ చేయించుకునే అవకాశం తొలిసారిగా 1971లో కలిగింది. అప్పటి బిల్లుకు మెరుగైన సవరణలు చేస్తూ ప్రస్తుత బిల్లు అవతరించింది. ఇప్పుడు అమల్లో ఉన్న పద్ధతిని బట్టి 12 వారాల లోపు అబార్ఘన్కు ఒక వైద్యుని సలహా లేదా అనుమతి సరిపోతుంది. 12 నుంచి 20 వారాల్లోనైతే ఇద్దరు వైద్యుల అనుమతి అవసరం. కొత్తగా ఆమోదించిన బిల్లు ప్రకారం 20 వారాల లోపు అబార్ఘన్కు ఒక డాక్టర్ సలహా సరిపోతుంది. కొన్ని రకాల మహిళలు 20 నుంచి 24 వారాల గర్భాన్ని తొలగించుకోడానికి ఇద్దరు వైద్యుల అనుమతి పొందాలి. ఆ పైన పిండ దశలోని శిశువులో అనాధారణలోపాలు ఉన్నట్టయితే రాష్ట్ర స్థాయి వైద్యుల బోర్డు అనుమతి తప్పనిసరి. అయితే ఇంతమంచి బిల్లులో కూడా వేలెత్తి చూపించవలసిన లోపాలు లేకపోలేదు. దేశంలోని వైద్య వ్యవస్థలో తగినంత మంది వైద్యులు లేరన్న విషయం సుస్పష్టం. అటువంటప్పుడు గ్రామీణ ప్రాంతాల్లోని మహిళలకు వైద్యుల సలహా, సర్టిఫికేషన్ సునాయాసంగా లభించదు. అందువల్ల చాలా మంది మహిళలు నకిలీ వైద్యులను ఆశ్రయించక తప్పని పరిస్థితుల్లో కొనసాగుతారు. అలాగే అన్ని దశల్లోనూ అబార్ఘన్ కోసం వైద్యుల మీద, వైద్యుల బోర్డుల మీద ఆధారపడవలసి రావడం స్త్రీకి అత్యంత ఇరకాటమైన పరిస్థితిని కలిగిస్తుంది. ఈ కారణంగా ఈ బిల్లు అవసరం ప్రాతిపదికగా అబార్ఘన్ స్వేచ్ఛను ఇచ్చేదిగానే పరిగణన పొందుతుంది. కాని హక్కులపరమైన అబార్ఘన్ స్వేచ్ఛను ఇస్తున్న బిల్లుగా దీనిని పరిగణించలేదు అని నిపుణులు భావిస్తున్నారు. బిల్లు రూపొందించినప్పుడు సంబంధిత వ్యక్తులను, సంఘలను సంప్రదించలేదని కాంగ్రెస్ నాయకురాలు అమె యాణ్ణిక్ రాజ్యసభలో ఆక్షేపణ తెలియజేశారు. మెడికల్ బోర్డులో నిపుణులైన వైద్యులు ఉండాలి. కాని ప్రభుత్వ సమాచారాన్నే పరిశీలిస్తే వైద్యుల కౌరత తీవ్రంగా ఉన్నట్టు తెలుస్తున్నదని ఆమె అన్నారు. గర్భాణి తన కడుపులోని బిడ్డ తన ప్రాణానికి ముప్పు తెస్తుందని ఆ బిడ్డ పుడితే ఎన్నో కష్టాలు ఎదుర్కొవలసి వస్తుందని భావించినప్పుడు అబార్ఘన్కు ఆమె ప్రభుత్వ అనుమతి తీసుకోవాలా, ఇందులో ప్రభుత్వం ప్రమేయం ఎందుకు అని కూడా ఆమె ప్రశ్నించారు. ఒక మహిళ ముఖ్యంగా తన లోపల మరో జీవి ఉన్నదనే తెలుసుకున్నప్పుడు అబార్ఘన్ నిర్ణయం తీసుకోడం ఎంతో క్లిఫ్స్ తతో కూడుకున్న వ్యవహారం. అటువంటి స్థితిలోని మహిళ మెడికల్ బోర్డు అనుమతి కోసం వెళ్లవలసి రావడమనేది ఆమెను ఎంతో వేదనకు గురి చేస్తుంది. అది ఆమె గోహ్యత హక్కుకు భంగకరమని శివసేన నాయకురాలు ప్రియాంక చతుర్యేది అభిప్రాయపడ్డారు. ఈ మొత్తం ప్రక్రియ అధికార వర్గం సృష్టించే అవరోధాలకు దారి తీస్తుంది. మహిళ తన ఇష్ట ప్రకారం నిర్ణయించుకునే అవకాశాన్ని ఆమెకు కలిగించడం లేదు. ఆమె ఒక మెడికల్ బోర్డును అర్థించవలసిన అవసరం ఏముంది అని కూడా ప్రియాంక చతుర్యేది ప్రశ్నించారు. మొత్తం మీద చూసినప్పుడు ఈ బిల్లు సంప్రదాయ రీతిలో రూపొందిన ప్రగతిశీల పత్రమేగాని మహిళల హక్కులను గుర్తించి, గౌరవించి తీసుకువచ్చినది కాదు.

ಅನೀಲ ಮೆರ್ಟ್
106958818

ప్రాణి జీవశాసన

ఎలన్నా విద్య రంగం గాని, ప్రభుత్వేతర సంస్థలు గాని ప్రజల్లో భయానందోళనలు లోనే అందుబాటులో ఉంది. ఒకటి రెండు కళాశాలల్లో మినహ అత్యంత ప్రధానమైనది. అయితే పోగొట్టలేకపోయాయి. వాటిని రూపుమాపడానికి ప్రజల్లో దిగ్రి స్నాయలో ఎక్కడా లేదు. దీని వల్ల సోషల్ వర్క్ విభాగానికి

కేవలం ఉపాధి అవకాశాల పెరుగుదల, వ్యక్తిగత అభివృద్ధి కోసమే కాకుండా మానవీయ విలువలు, సమాజ శ్రేయస్సు, జీవన ప్రమాణాలు పెంపాందించే విధంగా కూడా విద్యా వ్యవస్థ రూపుదిద్దుగంలో సామాజిక రుగ్మితలు హెచ్చుటు, బాలికలపై లైంగిక దాడులు, తల్లిఖురి, బాలికలపట్ల లింగ వివక్ష, ఆస్తిహత్యలు వంటి అమానవీయ ఘటుగా పెరిగిపోతున్నాయి. ఎవరు ఎన్నిటా ఏమి మార్పులు కనబడడం లేదు. వ్యక్తిగా చెందినప్పటికీ ఇటువంటి బలీయాజిక కోణంలోనే పరిపోర్కాలు అన్వేణంటుంది. అందుకు సామాజిక ఆవశ్యకం. నిత్య జీవితంలో దైనందిన శాస్త్రాలు కీలక భూమిక పోషిస్తాయి. తరగతి గదిలో విలువలతో కూడిన స్థాయిలో పర్యాటనల ద్వారా సమయంలో సంఘ సంక్లేషమ శాస్త్రం (సోంలో ఉంటుంది). అసాధారణంగా అభివృద్ధి చెందిన జీవన విధానాన్ని సమయాన్ని నుండి విచ్చేస్తుంది. ఇటువంటి మానవ వనరుల అవసరం స్వప్తంగా కనబడింది. భవిష్యత్తులోనూ వాటి అవసరం తప్పనిసరిగా ఉంటుంది. సంఘ సంక్లేషమ కార్యకర్తలు అటువంటి మానవ వనరులుగా ఉపయోగపడతారు అనడంలో ఎంత మాత్రం అతిశయోక్తిలేదు. శాస్త్రాల దృక్పథాలకు ఏ మాత్రం తీసిపోకుండా సమాజ పరిరక్షణకు వివిధ సామాజిక శాస్త్రాలు అయిన సోషియాలజీ, సైకాలజీ, పాలిటీ, ఎకనామి, పబ్లిక్ అండ్రై నిప్ప్రైషన్ వంటి విభాగాల మేళవింపుతో ఏర్పాటైన సంఘ సంక్లేషమ శాస్త్రం (సోషల్ వర్క్) వ్యక్తులు, వ్యవస్థల్లో మానసిక ధైర్యాన్ని పెంపాందించి సమాజ అభివృద్ధికి దోహదపడుతుంది అన్వయించి అంగీకరించవలసిన సత్యం.

వ్యక్తి సేవ, సమూహ సేవ, సముదాయ వ్యవస్థాపన, సామాజిక చర్య, సంఘ సంక్లేషమ పరిశోధన, సాంఘిక సంక్లేషమ నిర్వహణ అనే అద్భుతమైన విధానాల ద్వారా వ్యక్తి నుండి మొదలు వ్యవస్థ వరకు గల సూక్ష్మస్థాయి, స్థాయిస్థాయి సమస్యలకు శాస్త్రాల విధానంలో కారణాలను అన్వేషించి వాటి నిర్మాలనక్క ప్రణాళికలు రూపొందించి కౌన్సిలింగ్, లాబీయింగ్, ప్రచారము వంటి వివిధ విధానాల ద్వారా సమస్యలను రూపుమాపడం సంఘ సంక్లేషమ శాస్త్రం ద్వారా సాధ్యపడుతుంది. వివిధ సందర్భాలలో వ్యక్తులు వ్యవస్థలతో ఎలా నడుచుకోవాలో, సమస్యల నుండి ఎలా భయటపడాలో విలువ ఆధారిత జీవన విధానాన్ని సంఘ సంక్లేషమ శాస్త్రం బోధిసుంది. నిజానందం ఉపాధి అభివృద్ధి చెందిన జీవన విధానాన్ని సంఘం అందించి విద్యార్థులకు సరైన అవగాహన ఉండడం లేదా దాంతో విద్యార్థులు ఈ కోర్సుపై పెట్టగా ఆసక్తి చూపడం లేదా అనేది వాస్తవం. బోధనా రంగంలో కనిపిస్తున్న లోపాల్ కోర్సు క్రమంగా మనుగడ కోల్సేవడానికి మరొక ప్రధాన కాంగా నిలుస్తున్నాయి. వ్యక్తి నిత్యజీవితంతో ముఢిపడిఉన్న సంఘ సంక్లేషమ శాస్త్ర విధానాలు, దృక్పథాలను నిజజీవితానికి అనుసంధానం చేసి బోధించడంలో చాలావరకు అధ్యాపకులు వర్గాలు సఫలీకర్తతం కాలేజపోతున్నాయి. కేవలం ఉపాధి అందించేలానే కాకుండా నిజజీవితంలో సోషల్ వర్క్ అనుమతాలను విద్యార్థులకు చేరవేయడంలో ఆధ్యాపక వర్గాలు చాలావరకు విఫలం అవుతున్నాయి. ఆ అవకాశాలను విద్యార్థులకు అందించే ఫీల్డ్ వర్క్సు కేవలం సోషల్ వర్క్ విద్యా విధానంలో ఒక భాగంగానే చూస్తున్నారు తప్పితే, దానిని ప్రధాన అంశంగా గుర్తించి, విద్యార్థులకు అందించలేకపోతున్నారు. దీనివి నిజజీవితంలో సోషల్ వర్క్ ఉపయోగాన్ని విద్యార్థులు తెలుగు కోలేజపోతున్నారు. మన రాష్ట్రంలో ఈ కోర్సును అందించాలా వర్షిటీల్లో సెల్ఫ్ ప్లేనాస్ విభాగంగానే కొనసాగుతుంది. ఉండడంతో అధిక ఫీజులు చెల్లించలేకపోతున్నారు. పైగుచాలా వర్షిటీల్లో తాత్కాలిక అధ్యాపకులతోనే బోధన చేయసాధనాలను ఉండడం విద్యార్థుల్లో అనాసక్తిని పెంచుతున్నది. సోషల్ విప్రాఫేషనల్ కోర్సు, కాన్సిల్ అన్ని ప్రాఫేషనల్ కోర్సులలాగే కోర్సుకి సోషల్ వర్క్ కాన్సిల్ లేకపోవడంతో విద్యా విధాన ఉపాధి అవకాశాలలో గందరగోళం నెలకొని ఉంటుంది.

నక నమ్మలు మానవ నమ్మాపాలను రోనా మహమ్మారి స్ఫైంచిన భయా కాదు. సామాజికంగా, ఆర్థికంగా, ప్రజలను నిస్పత్యాయులను చేసింది, ప్రముఖ సామాజిక శాస్త్రవేత్త మ్యాక్ సంఘజీవి. సంఘంతో సంబంధం సంటరిగా జీవించలేదు. సామాజిక ఉచడం వల్ల వ్యక్తి ఆలోచనల్లోనూ, అర్పులు చేటుచేసుకుంటాయి. మానకు సామాజిక జీవనం అత్యంత ప్రధారంవత్సర కాలంగా ప్రపంచాన్ని వణిస్తారి ఈ నిర్వచనానికి కొత్త అర్థాన్ని సంఘంలో స్వేచ్ఛగా తిరిగే ఆవశ్యకులు విధించింది. ప్రస్తుతం పరిస్థితిన్న వ్యాధి తాలూకు కేసులు ఏదో ఒక నొన్ని బయపెదుతునే ఉన్నాయి. ఒక రపుని జీవన శైలిని ఈ కరోనా మహక్కుసింది. హతాత్మగా మారిన ఈ జీవన క్షుట్లనే ఎదుర్కొన్నారు. నిత్యం సమానానవడికి ఈ నూతన జీవన విధానం అశాంతితో మానసిక రుగ్మతలు వ్యులకు పౌల్పదుతున్నారు. కరోనా పెరిగిన వివక్ష, గృహ హింస, లైంగిక పూరణాలు. పైగా వ్యవసాయరంగంగాలు తీవ్ర ఆర్థిక సమస్యలు ఎదుర్కొలు సన్నగిల్లాయి. దీంతో కుటుంబాగా ఇదే చివరిది కాదు. భవిష్యత్తులో విపత్తులు మానవ సమూహాలను న్నది. అందుకు ప్రజలు ముందుగానే స్పందించాంగా ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థ జీవన విధానాన్ని సంఘ నిర్మించిన భయా కాదు. సామాజికంగా, ఆర్థికంగా, ప్రజలను నిస్పత్యాయులను చేసింది, ప్రముఖ సామాజిక శాస్త్రవేత్త మ్యాక్ సంఘజీవి. సంఘంతో సంబంధం సంటరిగా జీవించలేదు. సామాజిక ఉచడం వల్ల వ్యక్తి ఆలోచనల్లోనూ, అర్పులు చేటుచేసుకుంటాయి. మానకు సామాజిక జీవనం అత్యంత ప్రధారంవత్సర కాలంగా ప్రపంచాన్ని వణిస్తారి ఈ నిర్వచనానికి కొత్త అర్థాన్ని సంఘంలో స్వేచ్ఛగా తిరిగే ఆవశ్యకులు విధించింది. ఇటువంటి సందర్భంలో సహాయక చర్యలు కల్పించాలిన అవసరం ఎక్కువగా ఉంటుంది. కానీ సేవలు కాంక్షించే బాధితుల సంఖ్యకు, సేవలందించే సంస్థల నిప్పుత్తికి మధ్య గణనీయమైన వ్యతాయసం ఉంటుంది. ప్రస్తుతం కరోనా విపత్తులోనూ ఇదే జరిగింది. దారిద్ర్య రేభకు దిగువన ఉన్న నిరుపేద కుటుంబాలు, వలస కార్బికులు, చిరు వ్యాపారస్తులు, దినసరి వేతన కూలీలు తీవ్ర సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొన్నారు. ప్రభుత్వ యంత్రాంగం, స్వచ్ఛంద సంస్థలు చాలా వరకు వారిని చేరుకోలేకపోయాయి. సహాయం కోసం ఎవరిని సంప్రదించాలో కూడా తెలియక ప్రజలు దిగ్గొంతికి లోనయ్యారు. మానసిక సమస్యలు అధికమయ్యాయి. క్షేత్ర స్థాయిలో వారి అవసరాలను ప్రభుత్వం దృష్టికి తీసుకుపోయేవారు లేకుండా పోయారు. అధికార యంత్రాంగం తీవ్రంగానే కృషి చేసినా పూర్తిగా సఫలీకృతం కాలేకపోయింది. దీంతో ప్రజల్లో నైరాశ్యం, మానసిక ఆందోళనలు పెరిగిపోయాయి. ప్రత్యక్షంగా వారిలో మనోదైర్యాన్ని పెంచే మానసిక సేవలు పూర్తి స్థాయిలో వారికి అందలేదు. ఈ కరోనా విపత్తు సంఘ సంక్షేము కార్బూకర్టల అవసరం సమాజానికి ఏ మేరకు ఉన్నదోమర్కృసారి రుజువు చేసింది.

సమాజ హితం కోసం పని చేసే ఇటువంటి ప్రధానమైన విభాగంలో ప్రవేశాలు పొందుతున్న విద్యార్థుల సంఖ్య ప్రతి ఏటా తగ్గముఖం పడుతుండడం విస్మయాన్ని కలుగజేస్తుంది. ఇందుకు అనేక కారణాలు. తెలంగాణ రాష్ట్రంలో సోషల్ వర్క్స్ గాంగాలల్లా గందిగించిం నలకన ఉంటుంది. సోషల్ వర్క్స్ లో కౌన్సిలింగ్ నేర్చుకున్నా, సూక్ష్మ సోషల్ వచదినా తాజాగా కేంద్రీయ విద్యాలయల్లో ఎద్దుకేషన్ కౌన్సిలర్లుగా సోషల్ వర్క్స్ వాళ్ళకు అవకాశం కల్పించలేదా ఇది ఒక ఉదాహరణ మాత్రమే. ఇలా ఎన్నో చోట్ల సోషల్ వాటాసించిన వారి పట్ల వివక్ష కౌన్సాగుతునే ఉంది. ఆధుని సమాజంలో వస్తున్న మార్పులకు అనుగుణంగా, సమాజ పరిషత్కణకు సంఘ సంక్షేమ శాస్త్రం అవసరం ఎంతగానో ఉన్న అందుకే మహారాష్ట్ర, కేరళ, తమిళనాడు వంటి రాష్ట్రాలలో డిస్ట్రిక్టులు నుండి బ్యాచులర్ ఆఫ్ సోషల్ వర్క్స్ కోర్సును నడిపించాలినారు. మన రాష్ట్రంలోనూ ఉన్నత విద్యా మండలి సమాజంలో సోషల్ వర్క్స్ కోర్స్ ప్రామాణికతను గుర్తించి కనీసం సూత్రాలకేట విధానంలోనైనా సోషల్ వర్క్స్ ను ఒక ఆప్సన్గా ప్రవేశట్లపలసిన అవసరం ఉన్నది. దానిపట్ల విద్యార్థులు, కోర్సులో మధ్య అంతరాలు తొలగి ప్రవేశాలు పెరుగుతాయి. సేంపైనాన్ని విధానంలో నడుస్తున్న కోర్సును రెగ్యులర్ చేసి అధికారి నియమకాలు చేపడితే ప్రవేశాలు పెరిగి అవకాశం ఉన్న సోషల్ వర్క్స్ కోర్సు బలోపేతానికి సోషల్ వర్క్స్ కౌన్సిల్ ఏర్పాటు చేయవలసిన అవసరం ఉన్నది. లేకపోతే అర్థాతలు ఉనిపాటు వాయస్ వినిపించే వారు లేక ఉపాధి అవకాశాలు కోల్పోవాలి వస్తుంది. అధ్యాపకులు కోర్సు బోధన పట్ల ఉదాసీనత వైఫారింగ్ వ్యవహారించకుండా సమాజ శ్రేయస్తును దృష్టిలో పెట్టుకొని పకడ్చుందీగా బోధన, ప్రాక్షిస్ చేస్తేనే సమాజానికి ఉపయోగ పదే సంఘ సంక్షేమ కార్బూకర్టలను అందించగలుగుతాము. లేకపోతే విద్యార్థులకు డిగ్రీలు మినహా సమాజానికి ఎటువంటి యోగం ఉండదు. పైగా సమాజానికి మంచి జరగకపోగా మరింత చెడు జరిగే ప్రమాదమూ లేకపోలేదు. యాంత్రీ జీవన విధానంలో భవిష్యత్తులో సమాజానికి సోషల్ వర్క్స్ ఆసరం ఎంతో ఉండనుంది. అందుకు కోర్సును బలోపేతం చేసి బతికించడమే శరణ్యం.

అమృకానీకి ‘ఆత్మవిరుద్ధ భారత’

అన్నాల శ్రీనివాస్ జంలో ఉన్న కొద్ది మంది వ్యక్తుల
(తెలంగాణ గెజిట్‌డ్ సంక్షేపానికి ప్రాధాన్యతను ఇస్తు
అధికారుల సంఘం) న్నాయని, అవి సమాజ శైయ
ప్పును వాంచించవని, సామాజిక స్పృహను కలిగి ఉండవని
గత 30 సంవత్సరాలుగా నడుస్తున్న ప్రపంచీకరణ, ప్రైవేటీక
రణ కాలం నిరూపిస్తున్నది.
జాతీయోద్యమ కాలంలో వెల్లువెతిన ప్రజల ఆకాంక్షల

ఉత్తయ్యాయి కాలాల వార్షికత్తున ప్రాచీరణల తెలుగులో తక్కువ సమయంలో ఆర్థికవ్యవస్థ వేగం పెంచడానికి ప్రజల పేదరికం తొలగిపోవడానికి ప్రభుత్వరంగ సంస్థలు ప్రాచు చేశారు. తొలి ప్రధాని, నవ భారత నిర్మాత నెప్రశా ప్రజాస్వామ్య సామ్యవాద సమాజాన్ని స్థాపించాలనే తలంపును కలిగి ఉన్నారు. వ్యక్తి స్వచ్ఛపై విధి నిషేధాలు పెట్టినిది ప్రజా స్వామ్యం. సమష్టి క్లేమానికై వ్యక్తి స్వచ్ఛను అవసరమైనంత వరకు అరికట్టడం తప్పదనేది సోషలిజం. ఒకటి మరొక దాన్ని కబళించకుండా భారత సమాజ పురోగతిని నెప్రశాకాంక్షిం వారు. ప్రజాస్వామ్య సోషలిస్టు వ్యవస్థ విషయంలో ప్రపంచానికి ఒక శిక్షణాలయంగా మన దేశం మారాలని అనుకున్నారు. 1955లో యు.యన్ దేఖర్ అధ్యక్షతన జరిగిన అవద్ జాతీయ కాంగ్రెస్ సమావేశంలో సామ్యవాద ప్రాతిపదికగా గల నవ సమాజ నిర్మాణంను తన లక్ష్యంగా ప్రకటించింది. 1956 పారిశామిక తీర్మానంలో సామ్యవాద తరహ నమూనా అభివృద్ధి కోసం, ఆర్థిక వ్యవస్థ నిర్మాణాన్ని ప్రస్తావించారు.

శాతీయం చేసి స్వదేశీ పరిజ్ఞానంతో మౌలిక శాకర్యాలు కల్పన, ఖారీ యంత్రాల తయారీ స్నాపన జరిగింది. వీటిలో ప్రైవేట్ రంగాన్ని పరిమితంగా అనుమతించడం జరిగింది. రక్షణ, శక్తి, గనుల రంగాలలో ప్రైవేట్సు అనుమతించలేదు. నమతుల్య ఆధిక వ్యవస్థ నిర్మాణం చేయడం కోసం, ఏకస్వామ్య నిరోధిం చేయడం కోసం ప్రభుత్వ రంగంలో పరిశ్రమలు స్థాపించబడ్డాయి. లుపీన వర్గాల అభ్యస్తుతి, వెనుకబడిన ప్రాంతాల అభివృద్ధి చేయడంని, ఉద్యోగ కల్పన పెరుగుతుందని భావించడం జరిగింది. విదేశీ మారక ద్రవ్య నిల్వలు కోసం, వినియోగ వస్తు పులను అందుబాటు ధరలో ఉంచడం, ఆదాయ పంపిణీ చేయడం, ధరల స్థిరీకరణ వ్యవసాయ అభివృద్ధి జరగడానికి తోడ్పడతాయి. ఈ క్రమంలో నెప్పు 444 పరిశ్రమలను ప్రభుత్వ రంగంలో స్థాపించారు. టర్నోవర్ ఆధారంగా వీటిలో సంస్థలను మహారత్నగా, 16 సంస్థలను నవరత్నగా, 75 నుంస్థలను మినిరత్న హోదాను అందుకున్నాయి. హాందూస్థాన్ మెపిన్ టూర్స్ (హొచ్చెంటి)ని స్థాపించిన తొలి రోజులలో ఉద్యోగులను జపాన్ లో శిక్షణ ఇప్పించి సొంతగా విడి భాగాల తయారీ, అమరికను హొచ్చెంటి చేపట్టింది. గడియారాలు, టూక్టర్ తయారీలో రారాజుగా ఎదిగింది. ఇలా ప్రజలకు ఉపయోగపడే అన్ని మౌలిక రంగాలలో పరిశ్రమలను ఇదే విధంగా అభివృద్ధి చెందించారు.

రక్షణ రంగ, అఱుశక్తి, అంతరిక్ష సంస్థలలో స్వయం

Digitized by srujanika@gmail.com

స్వలాబన సాధరచయి కనిపించాలి, ఇషివిలా, బిడివెల్, ఎన్విండిసి, భారజల కేంద్రాలను వంటి అనేక సంస్థలను స్థాపించారు. స్టీమ్ శక్తి కి ఉపయోగపడే బొగ్గు గనులను, ఇంధనవనరు అయిన ముడి చమురు ఆధారిత ఒవెన్జిసి, ఒల కట్ట ఉపాలిపను కలగి ఉపయోగించాలి. 2019 సాంక వియ్ కోట్ల అప్పును కలిగి ఉండే స్థాయికి మోడీ ప్రభుత్వం తీసుకువచ్చింది.

బిపిసిఎల్, ఐబసిఎల్, విద్యుత్ ఉత్పత్తికి తోడ్పుడే పవర్ గ్రిడ్సను, ఎన్టపిసి, గెయిల్లను, ఈ పరికరాలను తయారు చేసే బిహాచివెల్ను ఇలా అనేక పరిశ్రమలు స్థాపించబడ్డాయి. అలాగే ప్రజలకు రుణాలు ఇవ్వడం కోసం, పొదుపులకోసం, ప్రభుత్వ సంస్థల ఏర్పాటుకు అవసరమైన ద్రవ్యం కోసం అనేక బ్యాంకులను జాతీయం చేయడం జరిగింది. 1991 నూతన పారిశ్రామిక తీర్మానం, నూతన పరిశ్రమలను ప్రైవేట్ రంగంలో స్థాపన కోసం అనుమతించింది. కొన్ని ప్రభుత్వ సంస్థలు కాలా నుగుణంగా వస్తున్న నూతన సాంకేతిక పద్ధతులను అమలు చేయడంలో నిర్దక్షం, మరి కొన్ని యాజమాన్యాల అవినీతి, మరి కొన్ని ప్రభుత్వ నిధుల కేటాయింపు తక్కువ కావడం వల్ల నిర్వహణ ఒడిదుకులకు కారణమయ్యింది. అయితే నూతన

ఆర్థిక విధానాలకు తెరలేపిన పివి, ఐక్య ప్రగతిలీల కూటమి హాయాంలో ప్రైవేట్ రంగంపై పరిమితులు ఎత్తివేసి లైసెన్స్ రాజ్యాను సరళీకృతం చేసింది. కానీ ప్రభుత్వ పరిశ్రమల నుండి పెట్టుబడులను ఉపసంహరించుకునే విధానాలను భారీగా చేపట్టలేదు. పైగా జబ్బుపడ్డ సంస్థలను బిషాఫ్ ఆర్కు నివేదించి బాగు చేసే ప్రయత్నాలు చేసింది.

మొదటి సారిగా వాజ్ఫేయి హాయాంలో పెట్టుబడుల ఉపసంహరణ కోసం ప్రత్యేక మంత్రిత్వశాఖను ఏర్పాటు చేశారు. 2014 వరకు చక్కగా పని చేసే 200కు పైగా ప్రభుత్వ యాజమాన్య పరిశ్రమలు 2019 నాటికి వాటి సంఖ్య వండకు చేరింది. ఇదే కాలంలో అంబానీ సంపద రూ. లక్ష 35 వేల కోట్ల నుండి ఆరు లక్షల మూడు వేల కోట్లకు, అదాని సంపద 14 వేల కోట్ల నుండి 3 లక్షల 63 వేల కోట్లకు చేరింది. ఇటీవల నివేదిక ప్రకారం అదాని సంపద అమేజాన్ అధినేతను మించి పోతున్నారని తెలియచేసింది. పవర్ గ్రిడ్, రూరల్ ఎలక్ట్రికల్ వంటి సంస్థలకు పరికరాలను సమకూర్చే బిహాచ్ ఇవెల్కు గత ఆరు సంవత్సరాల నుండి ఎలాంటి ఆర్డర్లు రావడం లేదు. పవర్ రంగంలో అదాని గ్రూప్ కు అపరిమిత స్వేచ్ఛను ప్రభుత్వం కల్పించింది. ఈ సంస్థలన్నీ తమకు కావాల్సిన పరికరాలను చేసా నుండి దిగుమతి చేసుకుంటున్నది. రక్షణ, అంతరిక్ష రంగంలో క్లిపసులను, రాకెట్లను, తేలికపాటి హెలికాప్టర్లను తయారు చేసే హిందూస్థాన్ ఏరోనాటిక్స్ 2014 వరకు రూ.

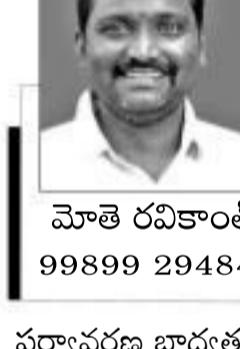
ఆయోగ్ సంస్థ ప్రతిపాదనలను సిద్ధం చేసింది. నష్టాలలో ఉన్న ప్రైవేట్ ఎన్ బ్యాంకులను జాతీయం చేసుకూ జాతీయం కాబడిన 27 బ్యాంకులను విలీనం చేసుకూ 12 బ్యాంకులుగా కుదిస్తున్నారు. జాతీయ బ్యాంకులలో పేరుకుపోయిన మొండిబకాయిలన్నీ ప్రైవేట్ వాళ్ళ వే. ఏ ఒక్క ప్రభుత్వ రంగ సంస్థ అప్పులు ఎగ్గాట్టిన దాఖలాలు లేవు. ప్రవేట్ రంగంలో పాలనా విధానాలు బాగుంటే అప్పులు ఎందుకు ఎగవేస్తున్నాయి అనే ప్రశ్నకు సమాధానం లేదు. ఇంకా బీమా, రైల్వేలను అమృదానికి ముమ్ముర ఏర్పాట్లు జరిగిపోతున్నాయి. ఈ చర్యలు భారత రాజ్యాంగ పీటిక సామ్యవాద స్వార్థికి విరుద్ధమైనవి. సంపద కొద్ది మంది చేతిలో కేంద్రీకృతమై ఉండకూడదు అది సమాన పంపిణీ అవ్యాలన్న రాజ్యాంగ ప్రవచనాన్ని

ఉల్లంఘిస్తున్నది. ప్రజాస్వామిక సంక్షేప ప్రభుత్వ స్థానంలో కార్బోరేట్ ప్రభుత్వం పాలిస్తున్నదని స్పష్టమవుతోంది. సమాజ వనరులు నీరు, నేల, అడవి అన్ని కార్బోరేట్సపరం అపుతున్నాయి. తమ ముందే తమ వనరులు పరాయాకరణ అపుతుంటే భరించలేని అదివాసీలు, రైతులు నిరసనలు తిరుగుబాట్లు చేసే అవకాశముంది. ఇప్పటికే రైతులు కార్బోరేట్ అనుకూల వ్యవసాయ చట్టాలను రద్దు చేయాలని శాంతియుత ప్రతిమటన చేస్తున్నారు. ప్రభుత్వ బ్యాంకులను ప్రైవేట్సపరం చేయడాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ యునైటెడ్ ఫోరమ్ ఆఫ్ బ్యాంకు యూనియన్స్ రెండు రోజుల సమ్మేళన పిలుపునిచ్చాయి.

ఉద్యమ తీవ్రత పెరిగితే సమస్యలు పరిష్కరించడానికి బదులు అణచడానికి పోలీస్ సైనిక సాధనాలను ఉపయోగించడానికి కార్బోరేట్ ప్రభుత్వాలు వెనుకాడవు. మేధావులు, ప్రజాతంత్రవాదులు తమ బుద్ధి శక్తిని, సమీకరణ శక్తిని పెంచి రాజ్యాంగ ప్రజాస్వామ్య సోషలిజం పరిరక్షణకు పని చేయాలి. తమతో సజీవ సంబంధాలు ఉన్న కార్బుక కర్షక సాంఘిక వర్గాల ప్రయోజనాల రక్షణ బాధ్యతను భుజానికి ఎత్తికోవాలి. ఫెసిలిటీటర్లగా మారిన ప్రభుత్వాన్ని ఉత్సత్తి, పంపిణీ విధుల వైపు మళ్ళించాలి. సుస్థిర సమీక్షిత అభివృద్ధికి ప్రభుత్వ రంగమే చోదకశక్తిగా మారాలి. అవి జాతి జనులకు సేవలందించే విధంగా మలచడానికి పొర సమాజం మహ దేశభక్త ప్రజాతంత్ర ఉద్యమాన్ని సదపడమే ముందున్న కర్తవ్యం.

[View Details](#) | [Edit](#) | [Delete](#)

నామ ద్వారా నియత వలిడీనా?

పర్యవరణ బాధ్యత

నగరం సముద్ర మ
కున్నారి వరసులో

చు దానికి, మరొకటి
అవసరాన్ని లాక్కొన్ని పంచ

అవసరాన్న లక్ష్మీ వరాజు
దమన్చుది ప్రకృతి నియమా
లకు విరు ద్వం. గ్రామీణ
ప్రాంతాల నదీ జలసంపద
ను అంతకుంతకూ పెరుగు
తున్న నగర అవసరాలను
తీర్చుడానికి మళ్ళించడం
మరిచిపోయినట్టే. హైదరాబాద్
నికి 1657 అడుగుల ఎత్తులో
న్న సరస్సులు, చెరువులు, జలాశ
అవసరాలు చాలా వరకు తీరేవి.
చరిత్ర కలిగిన పట్టణంగా, నగ
పరిణమించిన క్రమంలో భాగ్య
చెరువులు అదృశ్యమైపోయాయి.
యడాలు వాటిపై అందుబాటు
పోపింగ్ మాటలు, అపోర్టుమెం
గరం కాంక్రీటుమయమైంది.
ప్రస్తున 1591లో కుతుబ్ ఖాఫీ
ముఖ్యమైన ఈ వరరంగ్లో ప్రాజె

శ్రీమతును ఈ సగరంలో ప్రజల జీవులు, స్థానిక జలవన కాటు మూసి నదీ, ఇప్పుడు నగర్ న్న సాగర్ వంటి జలాశయాలు ప్రజల నీటి అవసరాలు తీర్చేవి. నగరం పెరగడం, అంతేకా సీ నదికి వరదలు రావడంలో అవసరాల కోసం ఉన్నాన్నసాగర్ రు. అనంతరం దాదాపు 3 వుండే విధంగా 1927లో మరో తేసాగర్ను నిర్మించారు. ఈ నీటి ప్రజలు నీటి అవసరాలు తీర్చుకొంలో 11 లక్షల పైచిలుకు రాభా, 1956లో ఉమ్మడి అంధ వతరించడంతో అనూహ్యంగా పొరంభమయింది. దీంతో పెరును ధృష్టిలో పెట్టుకుని కొత్త నీటి స్టుకోవాల్సిన బాధ్యత ఎదురువాదాపు 3000 నుంచి 7000 వెరువులు, కుంటలు వున్న ప్రౌదుతానికి వచ్చేసరికి హుడా తెలి 3000 చిన్న పెద్ద స్థాయి నీటి ర్యాయి. అదే సమయంలో నగరీదలయ్యింది. దీంతో నగరానికి ఉర్ద దూరంలో వున్న మంజీరాతేసాగర్ ద్వారా ప్రౌదరాబాద్ లు తీర్చడానికి మళ్ళించారు. అనంతరం నగరం మరింత మహానగరంగా రూపుదిఘ్నకో. నగర జనాభా కూడా కొత్త 10 లక్షల జనాభాకు చేరుకుంది. నగరాలకు మరో నీటి వనరును రం ఏర్పడింది. దీంతో నగరానికి రంలో వున్న నాగార్జునసాగర్ లను నగర ప్రజల నీటి అవసరం మొదలుపెట్టారు. దీని కోసం ఉట్టర్ వర్క్స్ సంస్ దాదాపు ప్రతిరూపణా ప్రభుత్వాలపై చాలా భారం పడుతోంది. ఇంత చేస్తున్నా ప్రజల నీటి అవసరాలు పూర్తిగా తీరడం లేదు. ఈ క్రమంలో ఆర్థికభారంతో పాటు సామాజిక అన్యాయమూ జరుగుతోంది. ప్రౌదరాబాద్ నగర నీటి అవసరాలు తీర్చేక్రమంలో చాలా గ్రామాలు, పట్టణాలు నీటి ఎద్దుడికి గురవుతున్నాయి. సుదూర ప్రాంతాల నుంచి నీటిని తీసుకురావడం పర్యావరణ హితమైనది కాదు. “తమ అవసరాలు తీర్చే వనరులకు ఎంత దూరంలో వుంటే, అంత తక్కువగా ఆ వనరులను వివేకవంతంగా ఉపయోగించడంపై శ్రద్ధ చూపుతారని” ప్రముఖ పర్యావరణవేత్త కుమారప్ప 1940 దశకంలోనే హెచ్చరించారు. అనేక సమస్యల సమాపోరమైన మన భారతదేశంలో అనేక లొసుగులు వున్నాయి. దేశ ప్రజలు ఎదుర్కొంటున్న సంక్లోభాల అన్నింటిలో అత్యంత విషమమైనది నీటి సంక్లోభమే. అయితే నీటి నిర్వహణ విషయంలో నిపుణుల అభిప్రాయం ప్రకారం ప్రస్తుత నీటి సంక్లోభానికి నగరాల దురాశ ఒక ప్రధాన కారణం అయితే, గ్రామాలు కూడా ఆదర్శవంతంగా ఏమీ లేవు. నీటి అవసరాలపై వాస్తవిక ధృక్షాధాన్ని మనం అనుసరించాలి. డిమాండ్కు కాక సరఫరాకు ప్రాధాన్యత ఇస్తే వినియోగదారులు వివేకవంతంగా వ్యవహరించరు. విలువైన నీటిని వ్యర్థం చేస్తారు. కాబట్టి భారీ వ్యయం అయ్యే ప్రాజెక్టుల నిర్మాణానికి తొందరపడవలసిన అవసరం లేదు. ఇక నీటి సంక్లోభానికి పరిష్కారాలను రూపొందించడంలో మనం కచ్చితంగా ఆధ్యాత్మిక కంటే శాస్త్ర విజ్ఞానం పైనే ఆధారపడాలి. నదులను పవిత్రంగా మన భావిస్తే, మరిఎందుకు పవిత్ర నదులను కాలుప్య కారకాలుగా మారుస్తున్నాం. ఈ దుస్థితికి కారణం మనమే. ఎక్కడ క్రూడి నుంచో మన అవసరాలు తీర్చడం కోసం మన ఇంటిలోకి వచ్చే నీటిని గౌరవించకపోతే భవిష్యత్తులో నీరే కరువుతుంది. ప్రకృతి నియమాలు, ఆర్థిక నియమాల కంటే మార్పులేనివి. మరింత కలినమైనవి. మనం ప్రకృతి నియమాలపై నిర్లక్ష్యంగా వుండడమనేది ఒక గ్రామంతో మొదలు పెట్టుకొని పట్టణం, నగరం, రాష్ట్రం, ఒక దేశం, ఒక నాగరికత వినాశనానికి దారి తీస్తుంది.

